

- IV. Mâdhavam, umbraculum calamorum in ripa Yamunae ^{mandam} tarde ingressum, vi
 1. amoris obrutum, alloquuta est amica Râdhâe:
 Cant. 8. »Despicit Santalum, radium lunae putat incommodum aegre ferendum, Ma-
 2. layae ventum venenum censet ob frequentationem locorum, quibus habitant ser-
 pentes, illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese
 tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta. ^{âthavanaya}
 3. In vitali cordis parte, ut te a sagitta Amoris crebro volitante tutetur, ma-
 gnam facit lorica e reticulo foliorum nymphaearum, guttis aquae madidarum,
 illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi,
 quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.
 4. Floreum parat lectum ex acervo telorum dei floriaculi, tanquam votum te
 amplectendi caussa institutum, magnarum deliciarum comparatione amoenum;
 illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi
 refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.
 5. Gerit generosam vultus sui nymphaeam, in quam nubis instar oculus infun-
 dit humorem, tanquam lunam, cuius nectareum flamen stillatur morsu dentium
 draconis immanium; illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione
 immergit sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.
 6. Clam te pingit musco, quasi tu factus esses Deus, crudelis iaculator; ge-
 nua inflectit, Makaram coram deponens, et quam manu tenebat, novae Mangiferae
 sagittam, illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit
 sese tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.
 7. Identidem haec profert verba: »o Mâdhava, tuos amplexa sum pedes; quam-
 diu tu propitius non es, etiam nectarifluus lunae radius mihi excitat corporis
 febrim,« illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese
 tibi, quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta. ^{parah parikalya}
 8. Te, nactu difficillimum, meditationi immersa coram se imaginata, queritur,
 ridet, defetiscitur, lacrimat, tremiscit. algorem et ardorem alternat; illa, o Mâ-
 dhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi, quasi refugio,
 Cupidinis sagittis tremefacta.
 9. Si saltatio instituenda est hilariter, recitandus est maximopere hic sermo
 tenerae puellae, Haris absentia cruciatae, a Jayadêva, pio vate, concinnatus.
 Illa, o Mâdhava, misera ob tuam absentiam, imaginatione immergit sese tibi,
 quasi refugio, Cupidinis sagittis tremefacta.
 10. Habitatio ei instar silvae ferae est; suavium amicarum orbis more cassis
 angit, gemitus ardore aequiparant conflatas incensae silvae flammâs; illa ob tuam